

Sygn. akt II S 4/18

POSTANOWIENIE

K., dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Barbara Mokras (spr.) SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi małoletniego N. K., zastępowanego przez M. i T. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim, sygn. akt I C 740/17

o s t a n a w i a :

oddalić skargę.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II S 4/18

UZASADNIENIE

W dniu 21 lutego 2018 r. małoletni N. K., zastępowany przez M. i T. K., wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim w sprawie I C 740/17 oraz przyznanie od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim na rzecz skarżącego kwoty 4.000 zł.

W piśmie z dnia 26 marca 2018 r. Prezes Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim zgłosił udział w postępowaniu oraz wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.; t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1259) – reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności m.in. sądu (art. 1 ust. 1 i 2 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 powołanej ustawy, strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do dyspozycji przepisu art. 2 ust. 2 powołanej ustawy, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Odnosząc powyższe uwagi do realiów niniejszej sprawy, należy wskazać, że skarżący wywodził swoją skargę z twierdzeń o przewlekłości postępowania toczącego się z jego powództwa przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę - od chwili wydania postanowienia o odrzuceniu apelacji pozwanego, jako wniesionej po terminie, a rozpoznaniem wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, do dnia wniesienia niniejszej skargi.

Z powyższym zarzutem nie można się jednak zgodzić.

Analiza akt sprawy I C 740/17 wskazuje, że ww. sprawa została wszczęta przez małoletniego N. K., który w dniu 20 lutego 2017 r. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zapłatę z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę z tytułu śmierci babci. Termin rozprawy został wyznaczony na dzień 22 czerwca 2017 r. Postanowieniem wydanym na tej rozprawie Sąd Rejonowy odroczył ogłoszenie wyroku na dzień 6 lipca 2017 r. W dniu 6 lipca 2017 r. Sąd

I instancji ogłosił wyrok. W dniu 12 lipca 2017 r. pozwany wniósł o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie mu wyroku z uzasadnieniem. Zarządzeniem z dnia 26 lipca 2017 r., wykonanym w dniu 31 lipca 2017 r., nakazano doręczenie pozwanemu odpisu wyroku z uzasadnieniem. W dniu 18 sierpnia 2017 r. pozwany wniósł apelację od przedmiotowego wyroku. Postanowieniem z dnia 13 września 2017 r. Sąd a quo odrzucił apelację pozwanego jako wniesioną po upływie terminu. W dniu 28 września 2017 r. pozwany złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od przedmiotowego wyroku. Wniosek ten wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 29 września 2017 r. W dniu

25 stycznia 2018 r. do Sądu Rejonowego wpłynęło pismo pełnomocnika powoda, w którym wniósł o udzielenie informacji, w jakim stadium znajduje się postępowanie. Postanowieniem z dnia 9 marca 2018 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanego z dnia 28 września

2017 r. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 6 lipca 2017 r.

Odnosząc powyższe uwagi do realiów niniejszej sprawy, Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie, której dotyczy rozpatrywana skarga, nie zachodzi przewlekłość postępowania. Analiza akt sprawy Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim, zarejestrowanej pod sygnaturą akt I C 740/17, wskazuje, iż w sprawie tej Sąd Rejonowy od chwili wszczęcia postępowania podejmował kolejne, prawidłowe i adekwatne do etapu postępowania czynności, przy czym czynności te były podejmowane w niedługich, dostosowanych do okoliczności sprawy odstępach czasu, których nie można zakwalifikować jako nadmierne odstępstwo od czasu koniecznego do wykonania określonych czynności sądowych, uwzględniając okoliczność istnienia obowiązku sądów rozpoznania wszystkich spraw bez

nieuzasadnionej zwłoki i w związku z tym sukcesywnego wykonywania poszczególnych czynności we wszystkich sprawach toczących się w określonym momencie w danym sądzie.

Co prawda pomiędzy wpływem do Sądu Rejonowego wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wydanego w sprawie wyroku a jego rozpoznaniem upłynęło nieco ponad pięć miesięcy, jednak należy zważyć, iż warunkiem zasadności skargi na przewlekłość postępowania jest przede wszystkim niezakończenie postępowania

w rozsądnym terminie, a nie niepodjęcie przez sąd jakiegokolwiek czynności procesowej. Dlatego zarzucana beczynność sądu pierwszej instancji, polegająca na nierozpoznaniu wniosku strony pozwanej o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wydanego

w sprawie wyroku, ze względu na znaczny wpływ spraw oraz braki w obsadzie kadrowej, nie powinna prowadzić automatycznie do stwierdzenia naruszenia prawa strony do rozpoznania jej sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Zważyć bowiem należy, że od chwili wniesienia pozwu w niniejszej sprawie do chwili wydania orzeczenia kończącego postępowanie

w sądzie pierwszej instancji upłynęło zaledwie pięć miesięcy. Nadto, co szczególnie istotne, strona powodowa wniosła do Sądu Rejonowego pismo o udzielenie informacji o stanie sprawy dopiero po upływie ponad siedmiu miesięcy od dnia wydania wyroku, przy czym

po upływie niedługiego czasu Sąd Rejonowy wydał w sprawie postanowienie o odrzuceniu wniosku pozwanego w przedmiocie przywrócenia terminu do wniesienia apelacji, które – jak wynika z informacji Prezesa Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim – nie zostało zaskarżone, w konsekwencji czego sprawa została prawomocnie zakończona zaledwie w ciągu nieco ponad roku od jej wniesienia. Dodatkowo należy wskazać, że rodzaj i charakter sprawy wskazuje, iż nie posiadała ona charakteru sprawy pilnej, mającej szczególne znaczenie dla skarżącego, za czym przemawia również opieszałość strony powodowej w podejmowaniu czynności mających na celu przyspieszenie jej ostatecznego zakończenia.

Dlatego, na podstawie art. 12 ust. 1 powołanej ustawy, orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski